

ਸਬੰਧਤ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਫਆਈਆਰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਫਆਈਆਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। AAG, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਦਸਤੀ ਆਰਡਰ ਕਰੋ।

RN i .R, .

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਤੋਂ ਸੀ. ਜੇ.

ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਮੌਰੀਆ।- ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਐੱਫ.ਸੀ.ਆਈ. ਅਤੇ ਹੋਰ।— ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1995 ਦਾ CWP 16609 ।

27 ਨਵੰਬਰ, 1996

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਆਰਟੀਕਲ 226/227 — ਚੁਣਿਆ ਉਮੀਦਵਾਰ — ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ— ਆਰਡਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ— ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਚੋਣ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਅਟੱਲ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ।

(ਪਰਾ ੬)

ਅੱਗੇ ਆਯੋਜਤ, ਜੋ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਵਿੱਚ. ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈ ਕੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਅਨੁਚਿਤ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ । ਆਰਡਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇ। ਅਦਾਲਤ ਉਦੋਂ ਹੀ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸੰਭਵ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੯)

ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਮਲਕੀਤ ਸਿੰਘ ।
ਨਿਮੋ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ. (ਓਰਲ)

(1) ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨਜਾਤੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਪੁਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਮੈਨੇਜਰ (ਰੀਗਲ) ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਤੱਥ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(2) 28 ਅਗਸਤ, 1992 ਨੂੰ, ਡਿਪਟੀ ਮੈਨੇਜਰ (ਲੀਗਲ) ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗਣ ਲਈ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਹੁਦਾ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਟ੍ਰਾਈਨਜ਼ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਮਿਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੇ ਅਸਾਮੀਆਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂਆਂ ਸਨ। ਥੂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨਜਾਤੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1998 ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। 11 ਫਰਵਰੀ, 1994 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ "ਤਸਦੀਕ ਫਾਰਮ" ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਵੇਰਵੇ ਦੇਣ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਾਰਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 22 ਫਰਵਰੀ 1994 ਨੂੰ ਫਾਰਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ 30 ਸਤੰਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। 11 ਨਵੰਬਰ, 1994 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਸਦੀਕ ਫਾਰਮ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਰੋਪੜ, ਟੇਰ ਚਰਿੱਤਰ ਤਸਦੀਕ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੀਮਾਈਡਰਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਰੋਪੜ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਫਾਰਮ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਸਦੀਕ ਫਾਰਮ ਭਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ 11 ਨਵੰਬਰ 1994 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ 22 ਨਵੰਬਰ, 1994 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਸਦੀਕ ਫਾਰਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੱਗੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, - ਮਿਤੀ 24 ਨਵੰਬਰ, 1994 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ / ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਨੇ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

(3) ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਟ ਸ਼ੈਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਸੀਨੀਅਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਰੋਪੜ, 30 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਐਸ.ਪੀ. 1994, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਭਾਰਤੀ ਖੁਰਾਕ ਨਿਗਮ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆਅਤੇ 4 ਮਈ, 1987 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 188, 341, 148, 149 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ., ਥਾਣਾ ਰੂਪਨਗਰ ਵਿਖੇ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 52 ਮਿਤੀ 4 ਮਈ, 1987 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ 3 ਅਗਸਤ, 1987 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਦੋਖਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ, ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਮ ਵਸਤੂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ, ਜਨਤਕ ਸੇਵਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਵੱਗਿਆ ਆਦਿ ਉਸਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਉਸ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ J ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਕਮਪੋਕਟਰ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਫੂਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਮਲਕੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 52 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 188 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 3 ਅਗਸਤ, 1987 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਡਿਪਟੀ ਮੈਜਿਸਟਰ (ਲੀਗਲ) ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮਿਸ਼. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਖਾਸਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਰੋਪੜ ਦੁਆਰਾ 3 ਅਗਸਤ, 1987 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਛੇ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। .

(5) ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

(fi) ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਮੈਜਿਸਟਰ (ਕਾਨੂੰਨੀ) ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਚੋਣ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਰਾਖਵੇਂ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿਰਫ ਚੋਣ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਟੱਲ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਮਰਵੇਹਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਅਤੇ ਐਮ.ਐਸ. ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਮਾਲਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ

(1) 1973 (2) SLR 137.

(2) AIR; 1977 S, C. 276,

ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਮੈਜਿਸਟਰ (ਲੀਗਲ) ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਕਾਫੀ ਸੀਨੀਅਰ ਅਹੁਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਰਜ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਦੰਗੇ ਆਦਿ ਦੇ ਜੁਰਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 195 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(7) ਸ੍ਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਸਹੀ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮੇਤ ਦੋਸ਼ੀ ਪੈਰੋਨਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 188 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 341. 148 ਜਾਂ 149 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(8) ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ, 1 ਮਾਰਚ 1996 ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੱਜ ਤੱਕ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਵਿਵਾਦ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਐਫਆਈਆਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਦਰਅਸਲ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੇ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਰੋਪੜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ (ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 'ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ' ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਾਪਸ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 52 ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(9) ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀਤਾ ਨੂੰ 'ਵਿਚਾਰ' ਵਿੱਚ ਲੈਦਿਆਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈ ਕੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਅਨੁਚਿਤ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਆਰਡਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ **ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਹੈ।** ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਉਦੋਂ ਹੀ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਥਾਰਟੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਸੀ - "ਮਨੁੱਖ ਝਗੜਾਲੂ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਾਂਗਾ।" ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਮੈਸਰਜ਼ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਦੀ ਸਟੇਟ ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ 107 (ਅਮਰਜੀਤ ਚੌਧਰੀ, ਜੇ.)

ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਖਪਾਤ ਜਾਂ ਤਿੱਖਾ ਇਰਾਦਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸੀ।

(10) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੈਰਿਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਅਮਰਜੀਤ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਐਮ.ਐਲ.ਸਿੰਘਲ ਜੇ.ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ—ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1996 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 5510 .

3 ਜਨਵਰੀ, 1997

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟੀਕਲ। 226/227—ਬੀ ਐਂਡ ਆਰ ਮੈਨੂਅਲ ਆਫ ਆਰਡਰ, ਚੈਪਟਰ 1—ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7.32 (ਹਾਈ)—ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ- ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹਵਾਲਾ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ— ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਇਕ ਮੌਕਾਪ੍ਰਸਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪੱਛਮੀ ਟੈਂਡਰ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ ਗਿਆ -ਦੂਜੇ ਸਮਾਨ ਟੈਂਡਰਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸੋਧੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ - ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨੀਤੀ ਤਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ , ਤਾਂ ਉਹ ਕੰਮ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਿਪਟਾਏ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਵਿਚਲਾਉਣੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸਥਿਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਹੋਵੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਾਜ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਾਧਨ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਟੈਂਡਰ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਫਰਮ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਲਟ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਪਰਾ 11)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਟੈਂਡਰਕਰਤਾ ਤੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੀਆਂ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੂਜੇ ਟੈਂਡਰਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਰਾ 10)

ਆਰ.ਐਸ.ਬੈਂਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵਕੀਲ ਪਵਨ ਬਾਂਸਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਡਾ.

ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ, ਡੀ.ਏ.ਜੀ.

ਪੀ.ਐੱਸ., ਰਾਣਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਤਲਬੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ

ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ